

ת"פ 59260/03/16 - מדינת ישראל נגד אכראם חוסין

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

ת"פ 59260-03-16 מדינת ישראל נ' חוסין 28 בפברואר 2017

לפני כבוד השופט ירון לוי

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד דפנה יבין

נגד

אכראם חוסין

ע"י ב"כ עו"ד אסף גונן

הנאשם

גזר-דין

העבירות

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, בעבירות של נשיאת נשק בלא רשות, על פי דין, לפי סעיף 144(ב) רישא+סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") והחזקת נשק בלא רשות על פי דין, לפי סעיף 144(א) רישא+סיפא לחוק.

העובדות

2. ואלה העובדות שעל-יסודן הורשע הנאשם:

(א) החל ממועד שאינו ידוע למאשימה ועד לתאריך 23.3.16, החזיק הנאשם במחסן חנות הדגים שבה עבד, ברחוב נווה שאנן 37 בתל-אביב (להלן: "**החנות**"), אקדח 9 מ"מ מסוג 'גלוק' בצבע שחור, מ.ר. F.V.458 (להלן: "**האקדח**") ללא היתר כדן, כשהוא עטוף בשקית שחורה, וכן תחמושת מסוג מחסנית המתאימה לאקדח שבתוכה 14 כדורי קליבר 9 מ"מ (להלן יחד: "**הנשק**").

(ב) ביום 23.3.16 סמוך לשעה 7:30 הגיעו הנאשם ואחר לרחוב התחייה 19, תל אביב-יפו, ומיד לאחר הגיעם למקום, נורו יריות לעבר האחר. בעקבות הירי ומיד לאחריו, ולאחר שהאחר נמלט רגלית מהמקום, נסע הנאשם לבדו ברכב מסוג "מרצדס" (להלן: "**הרכב**"), למחסן החנות שבו הוחזק הנשק, נטל ונשא משם את הנשק.

(ג) הנאשם שב לרכב כשהוא מצויד בנשק ובתחמושת ונסע מהמקום. בהמשך לכך, נסע הנאשם לבדו ברכב על מנת לחפש את האחר, עד שהגיע לרחוב המנוע 2, תל אביב-יפו.

הסדר-הטיעון

3. במסגרת ההסדר תוקן כתב האישום, ובהסכמת הצדדים הופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן, תוך שהודגש שהתביעה אינה מחויבת לאימוץ המלצותיו.

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

השתלשלות ההליכים

4. לאור התנהלות הנאשם והיעדר שיתוף פעולה מצדו, לא הוגש תסקיר שירות המבחן, כפי שיפורט להלן:

- א) במועד מתן הכרעת הדין, 3/7/16, הורה בית המשפט על קבלת תסקיר שירות המבחן.
- ב) במועד הדיון הנדחה, 6/11/16, נתברר כי בשל תקלה לא הוגש תסקיר, והדיון נדחה ליום 16/2/17.
- ג) ביום 1/2/17 הודיע השירות כי הנאשם הוזמן באמצעות סניגורו למפגש אבחון ביום 3/1/17. הנאשם לא הגיע ולא עדכן בנוגע לסיבת אי-הגעתו.
- בעקבות זאת, יצרה קצינת המבחן קשר עם הסניגור, שציין בפניה כי הנאשם עודכן בנוגע למועד המפגש, וכי אינו יודע את סיבת אי-הגעתו.
- ד) למרות זאת, זומן הנאשם בשנית, למפגש ביום 24/1/17. גם למפגש זה לא הגיע הנאשם ולא יצר קשר עם השירות ביחס לסיבת אי-הגעתו.
- ה) במועד הטיעונים לעונש ביקש הסניגור לדחות שוב את הדיון, לצורך הגשת תסקיר שירות המבחן, וזאת מאחר שלטענתו, מדובר באי-הבנה של הנאשם.
- ו) בעקבות זאת, הורה בית המשפט על הפסקה בדיון לצורך בירור משותף של ב"כ הצדדים עם קצינת המבחן, באשר לנסיבות אי-התייצבות הנאשם, לשני המפגשים אליהם זומן.
- ז) מהבירור עולה שאין בסיס לטענת אי-ההבנה של הנאשם, וכי בעינה עומדת מסקנת שירות המבחן בדבר אי-שיתוף הפעולה של הנאשם עמו.
- ח) בנסיבות אלה, נדחתה הבקשה לדחיית הדיון וב"כ הצדדים טענו לעונש.

ראיות ההגנה

5. מטעם הנאשם הוגשו, בין היתר, אישורים לפיהם שימש הנאשם כמתנדב במשטרת ישראל (נ/1-2), סיים קורס של משטרת ישראל כמאבטח (נ/3), מכתב הערכה על פעילות ראווה לשבח במסגרת התנדבותו במשטרה (נ/4), ונכונות המועצה המקומית פרדיס להעסיק את הנאשם במסגרת עבודות שירות (נ/5).

6. בדברו האחרון הודה הנאשם כי טעה בהתנהגותו וביקש מבית המשפט להתחשב בהיותו אב ל-4 קטינים, בגילאי 6-17 שנים, בכך שרעייתו אינה עובדת והוא עובד בשתי משרות כדי לפרנס את משפחתו, וכן בכך ששימש כמתנדב במשטרה, משך כ-15 שנים, והוכשר להשתמש בנשק.

המחלוקת

7. ב"כ המאשימה, עו"ד דפנה יבין, סברה שמתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם - בשים לב למהות העבירות, נסיבותיהן, ומדיניות הענישה הנוהגת - נע בין 18 ל-48 חודשי מאסר בפועל.

לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, ובעיקר, הודאתו ועברו הנקי, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם.

8. הסניגור, עו"ד אסף גוון, הציע להעמיד את מתחם העונש ההולם על 6 עד 18 חודשי מאסר, ועתר להשית על הנאשם 6 חודשי מאסר, שירוצו בדרך של עבודות שירות. הסניגור נימק עתירתו בנסיבות העבירות, ובראש ובראשונה, טענתו כי למעשה הנאשם הוא "קורבן עבירה".

על פי הטענה, הנאשם, שעבד כדייג לפרנסתו, התלווה לאחר, מעסיקו, ונקלע באקראי, ושלא בטובתו, לירי שכוון לעבר האחר. בעקבות הירי, נפצע האחר ונמלט מהמקום.

לטענת הסניגור, בתגובתו בהמשך האירוע, "נלחץ" הנאשם וביקש לסייע לאחר, ובמקום להזעיק עזרה רפואית ולדווח למשטרה על האירוע, טעה בשיקול דעתו, נסע לחנות, הצטייד בנשק שלא שייך לו, וחיפש את האחר.

חיזוק לטענתו - לפיה מדובר בטעות בשיקול דעתו של הנאשם ולא במעשים המשקפים דפוס התנהגות עבריינית - מצא הסניגור בחריגות המעשה על רקע עברו הנקי של הנאשם, התנדבותו במשטרה משך כ-15 שנים, והיותו בעל רישיון נשיאת נשק משך 6 שנים.

מתחם העונש ההולם

9. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם הם שלום הציבור, שלמות הגוף ושלטון החוק.

עוצמת פגיעת הנאשם בערכים אלה, בשל נסיבות החומרה שיפורטו להלן, ברף גבוה.

10. במעשי הנאשם מצבור מאפייני חומרה, כדלקמן:

היות האקדח טעון, והמחסנית מלאה תחמושת; מיקום נשיאת הנשק - בטבורה של עיר, באופן המגביר את פוטנציאל הפגיעה בעוברי אורח; פוטנציאל הנזק העצום; תכלית החזקת הנשק, סכסוך פעיל שהתרחש אותה עת, ושנבע מירי

מוקדם על האחר, שהנאשם היה עמו; החזקת הנשק ברכב, לאחר נשיאתו.

יש ממש בטענת ב"כ המאשימה כי בהצטברותן של הנסיבות המתוארות יש כדי ללמד על תכנון מוקדם של הנאשם, המהווה שיקול נוסף לחומרה.

11. מתקשה אני לקבל את טענת הסניגור, לפיה, כביכול, הנאשם הוא "קורבן עבירה", וכי בהתנהגותו, לאחר הירי, יש לראות טעות בשיקול דעת בלבד, שאינה משקפת התנהגות עבריינית.

מעובדות כתב האישום המתוקן, שבהן הודה הנאשם, עולה כי מעבר להחזקת האקדח הטעון והמחסנית הטעונה בתחמושת, על ידי הנאשם - פעולה, המלמדת, כשלעצמה, על כוונת הנאשם לעשות שימוש בנשק (ראו: ע"פ 761/07 **מדינת ישראל נ' אדרי** (22.7.07)) - הגיע הנאשם למחסן החנות, נטל ונשא משם את האקדח והמחסנית, וכשהוא מצויד בהם נסע ברכב, על מנת לחפש את האחר.

בנסיבות אלה, התנהגות הנאשם אינה מתיישבת עם הגדרתו כ"קורבן עבירה" וחורגת משמעותית מטעות בשיקול הדעת.

בהקשר זה יוטעם כי בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על: **"חומרתן של העבירות בכלי נשק, על החובה להשית בעבירות אלו עונש חמור המשקף את חומרתן ואשר יש בו כדי להרתיע עבריינים בכוח מלבצע עבירות דומות ... החזקה של כלי נשק על ידי מי שאינו מורשה בכך, יש בה פוטנציאל להוביל להסלמה חמורה ולתוצאות קשות של כל ארוע בו יהיה מעורב אותו נושא נשק, וזאת אף מקום שהנשק מוחזק אך למטרות 'הגנה עצמית'".** (רע"פ 5921/08 רג'בי נ' מדינת ישראל (6.5.09))

12. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת, כפי שהיא עולה, בין היתר, מהפסיקה שהוגשה ע"י באי כוח הצדדים, מלמדת כי בתי המשפט נוהגים לגזור, בעבירות דומות, עונשי מאסר לתקופות משתנות, והכל בהתאם לנסיבות.

כך, בע"פ 5646/15 **תיהאווי נ' מדינת ישראל** (14.2.16), אישר בית המשפט העליון עונש של 15 חודשי מאסר, שגזר בית המשפט המחוזי על המערער, שהורשע בנשיאת אקדח טעון ברכבו. בגזירת העונש התחשב בית המשפט בנסיבותיו האישיות של המערער, בגילו הצעיר, ובעברו הנורמטיבי.

בע"פ 3877/16 **ג'באלי נ' מדינת ישראל** (17.11.2016), אישר בית המשפט העליון עונש של 34 חודשי מאסר, שגזר בית המשפט המחוזי על מערער בעל עבר פלילי מכביד, שהורשע בנשיאת אקדח טעון.

בת"פ 54879-08-16 **מדינת ישראל נ' נג'אח מסארוה** (30.1.17), גזר בית המשפט על הנאשם שהורשע בנשיאת נשק אוטומטי, בלב שכונת מגורים, בין היתר, 16 חודשי מאסר בפועל, לאחר שקבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל.

עונשו של הנאשם נגזר בשים לב לנסיבותיו האישיות ולמאמציו לשקם עצמו מחד גיסא, ולעברו הפלילי מאידך גיסא.

בת"פ 35007-04-13 מדינת ישראל נ' איסלאם עזאיה (8.1.15) - נגזרו על נאשם, בגיר-צעיר, נטול עבר פלילי, שהורשע בעבירות נשיאת והחזקת נשק ללא היתר, בין היתר, 9 חודשי מאסר בפועל.

הסניגור ביקש להיבנות על ת"פ 11059-05-12 מדינת ישראל נ' באסל אבו מוסא (19.5.13), שם גזר בית המשפט, על שני נאשמים, שהורשעו בעבירות החזקת ירי ללא רשות וירי במקום מגורים, בין היתר, 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, ו-3 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות. באותו מקרה דובר בנאשמים בעלי עבר פלילי מינורי, כשהפער בענישה משקף את חלקו בעבירה של כל אחד מהנאשמים.

אולם, מקרה זה חורג משמעותית מרמת הענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשע הנאשם, כפי שפורט לעיל, ומשכך אינו סבור שיש לאמצו, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם בעניינו.

13. בנסיבות המתוארות, סבורני שמתחם העונש ההולם נע בין 12 לבין 30 חודשי מאסר בפועל.

14. בתוך מתחם העונש יש ליתן משקל לקולא למכלול נסיבותיו האישיות של הנאשם, ובעיקר, עברו הנקי, על רקע גילו, התנדבותו במשטרה משך שנים ארוכות, לרבות העובדה שהוכשר לעשות שימוש בנשק, באופן שיש בו כדי להפחית, במידת מה, את פוטנציאל הנזק בנשיאת הנשק, הודאת הנאשם וחרטתו, ונתונו האישיים, כפי שעולה מיתר ראיות ההגנה.

15. בנסיבות המתוארות, ובשים לב לעתירת ב"כ המאשימה, סבורני שיש הצדקה למיקום עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם.

סוף דבר

16. לאור כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

ב. 12 חודשי מאסר מותנים, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור איזו מהעבירות בהן הורשע, או כל עבירת נשק אחרת מסוג פשע, לרבות ניסיון או סיוע לעבור איזו מעבירות אלה.

ג. קנס בסך 4,000 ₪, או 40 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים בסך 1,000 ₪ כל אחד, או 10 ימי מאסר כנגד כל תשלום ותשלום.

התשלום הראשון ישולם עד ולא יאוחר מיום 15.3.17, יתרת התשלומים ישולמו עד ולא יאוחר מיום 15 לכל חודש קלנדרי לאחר מכן.

לא ישולם תשלום במועדו, יועמד הקנס, או יתרתו, לפירעון מלא לאלתר.

המוצגים יושמדו, יחולטו או יושבו לבעליהם לפי שיקול דעת התביעה.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ב' אדר תשע"ז, 28 פברואר 2017, במעמד הצדדים.

ירון לוי, שופט